

Dato: 26. maj 2011
J.nr.: 11/30435

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 66
ad L 168. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Astrid Krag (SF).**

Spørgsmål nr. 66:

"I forlængelse af svaret på L 168 - spørgsmål 58 bedes ministeren uddybende redegøre for reglerne i Tyskland for at blive undtaget fra reglerne om en bestået sprogp prøve, og hvordan denne mulighed for undtagelse fra sprogp prøven knytter sig til referencens nationalitet. Herunder bedes ministeren redegøre for, om undtagelsen gælder for alle, der ønsker at blive ægtefællesammenført med en tysk statsborger."

Svar:

Tyskland har siden 2007 stillet krav om, at en ansøger for at opnå ægtefællesammenføring skal dokumentere et grundlæggende kendskab til tysk inden indrejsen (A1 niveau). Et sådant kendskab skal dokumenteres ved et anerkendt sprogcertifikat, som kan efterprøves ved et personligt interview på repræsentationen i oprindelseslandet i forbindelse med indgivelse af ansøgning om indrejsevisum, hvis det skønnes nødvendigt.

De tyske regler indeholder følgende undtagelser fra kravet om en sprogp prøve:

- Hvis referencen eller ansøger er statsborger i et andet EU-land (gælder ikke tyske statsborgere jf. nærmere nedenfor).
- Hvis ansøger ikke er i stand til at dokumentere grundlæggende kendskab til det tyske sprog på grund af en fysik eller psykisk sygdom eller et handicap.
- Hvis ansøger har et tydeligt mindre integrationsbehov, f.eks. hvis ansøger har en universitetsuddannelse og vil være i stand til at få et arbejde i Tyskland pga. sine sprogfærdigheder.
- Hvis ansøger ikke ønsker at opholde sig permanent i Tyskland.
- Hvis ansøger er enten højt kvalificeret arbejdstager, forsker, virksomhedsgrundlægger, berettiget til asyl, anerkendt flygtning eller indehaver af en permanent opholdstilladelse fra et andet EU-land.

De tyske regler undtager desuden en række nationaliteter fra kravet om en sprogprøve. Modsat de hollandske og engelske regler tager de tyske regler udgangspunkt i den person, der allerede opholder sig i Tyskland (referencen), således at det er denne persons nationalitet, og ikke ansøgerens nationalitet, der er bestemmende for, om kravet stilles.

I tilfælde, hvor en ansøger er gift med en udlænding, der som følge af sit statsborgerskab er indrejst visumfrit i Tyskland og må opholde sig der – også på ophold, der ikke er korttidsophold – er ansøgeren undtaget fra kravet om en sprogprøve.

Undtagelsen er begrundet i den betydning, som de tyske regler tillægger nationaliteten i forbindelse med langtidsophold.

Det gælder f.eks. statsborgere i de lande, som Tyskland har særligt stærke økonomiske bånd til, og som kan indrejse og arbejde under særlige gunstige regler. Tyskland ønsker på den baggrund ikke, at der skal være restriktioner i forhold til at medbringe en ægtefælle.

Statsborgere fra Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Sydkorea og USA kan indrejse i Tyskland visumfrit – også med henblik på ophold, der ikke er korttidsophold – og deres ægtefælle skal i forbindelse med en ansøgning om familiesammenføring således ikke bestå en sprogprøve.

Ægtefæller, der ønsker familiesammenføring med tyske statsborgere, er ikke undtaget fra kravet om at bestå en sprogprøve, medmindre den tyske statsborger har benyttet sin ret til fri bevægelighed i medfør af EU-retten. I så fald vil den tyske statsborger samt ægtefællen i overensstemmelse med EU-reglerne være undtaget fra kravet om en bestået sprogprøve.

Med venlig hilsen

Søren Pind